

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení č.j. S 19/03 zahájeném dne 10. února 2003 z vlastního podnětu podle § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, s účastníkem řízení, společností FATRA - NTI, s.r.o., IČ: 25341391, se sídlem Napajedla, tř. T.Bati č.p. 1541, okres Zlín, PSČ 763 61 (od 30.3.2005 EXCOR - ZERUST, s.r.o., IČ: 25341391 se sídlem Napajedla, Kvítkovická č.p. 1533, PSČ 763 61), ve správním řízení zastoupeným od 4. dubna 2003 do 30. července 2004 na základě plné moci JUDr. Pavlem Svobodou, advokátem AK Weinhold Legal, v.o.s., Karlovo nám. 10, 120 00 Praha 2 a od 30. července 2004 na základě plné moci JUDr. Danielelem Weinholdem, Ph.D., advokátem AK Weinhold Legal, v.o.s., Karlovo nám. 10, 120 00 Praha 2, a od 29. července 2004 vedeném i s účastníky řízení společností TART, s.r.o., IČ: 46901876, se sídlem Brno, Vinohradská 366/91, PSČ 618 00, společností SERVISBAL OBALY s.r.o., IČ: 49811169, se sídlem Dobruška, Na Poříčí 661, okres Rychnov nad Kněžnou, PSČ 518 01, a od 30. července 2004 s ing. Romanem Hoferkem, IČ: 47684666, Ostrava – Poruba, Zdeňka Štěpánka 1779/15, PSČ 708 00 vydává toto

r o z h o d n u t í:

I.

Účastníci řízení, společnosti **EXCOR - ZERUST, s.r.o.**, IČ: 25341391, se sídlem Napajedla, Kvítkovická č.p. 1533, PSČ 763 61, **SERVISBAL OBALY s.r.o.**, IČ: 49811169, se sídlem Dobruška, Na Poříčí 661, okres Rychnov nad Kněžnou, PSČ 518 01 a **Ing. Roman Hoferek**, IČ: 47684666, Ostrava – Poruba, Zdeňka Štěpánka 1779/15, PSČ 708 00 tím, že

- uzavírali ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro roky 1998 – 2002, v článku 8, bod 4, resp. 5 a ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro roky 2001 – 2002, v článku 1, bod 2 a následně plnili zakázané dohody o určení cen

pro konečného zákazníka dle ceníku „Z“ při dalším prodeji antikoročních produktů ZERUST;

- uzavírali ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro roky 1998 – 2002, v článku 2, bod 2 a následně plnili dohody o vzájemném nezasahování do svých přímých obchodních aktivit;
- uzavírali ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro rok 2002, v článku 4, bod 9 a následně plnili dohody o tom, že kupující nebudou provádět distribuci žádných jiných konkurenčních obalových materiálů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze, než jsou obalové materiály ZERUST/ABRIGO;
- uzavírali ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro roky 1998 – 2002, v článku 4, bod 7 a následně plnili dohody o tom, že kupující není oprávněn prodat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávající informován, že jsou v prodlení s platbou;
- uzavírali ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro roky 2001 – 2002, v článku 8, bod 4 a následně plnili dohody o tom, že kupující není oprávněn prodávat výrobky ZERUST dalším distributorům;
- uzavřeli ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních na rok 2003, v článku 1, bod 2 a článku 11, bod 4 a následně plnili zakázané dohody o určení závazných minimálních cen pro konečného zákazníka dle ceníku „Z“ při dalším prodeji antikoročních produktů ZERUST;
- uzavřeli ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro rok 2003, v článku 2, bod 2 a následně plnili dohody o vzájemném nezasahování do svých přímých obchodních aktivit;
- uzavřeli ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro rok 2003, v článku 6, bod 1 a následně plnili dohody o tom, že kupující nebude přímo ani nepřímo prodávat či distribuovat výrobky konkurující smluvním výrobkům prodávajícího;
- uzavřeli ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro rok 2003, v článku 6, bod 1 a následně plnili dohody o tom, že prodávající se nebude podílet na vývoji, výrobě, distribuci či podpoře a propagaci konkurenčních výrobků podporou společnosti nebo třetí osoby, která se výrobou či distribucí konkurenčních výrobků zabývá;
- uzavřeli ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro rok 2003, v článku 5, bod 7 a následně plnili dohody o tom, že kupující není oprávněn prodat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávajícím informován, že jsou v prodlení s platbou,

porušili v období od 1. ledna 1998 do 30. června 2001 ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v úplném znění, a v období od 1. července 2001 do 6. ledna 2003 ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, čímž narušili hospodářskou soutěž na trhu antikoročních produktů obsahujících vypařovací inhibitory koroze.

II.

Účastníci řízení, společnosti **EXCOR - ZERUST, s.r.o.**, IČ: 25341391, se sídlem Napajedla, Kvítkovická č.p. 1533, PSČ 763 61 a společnost **TART, s.r.o.**, IČ: 46901876, se sídlem Brno, Vinohradská 366/91, PSČ 618 00 tím, že:

- uzavírali ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro roky 1998 – 2002, v článku 8, bodu 4, resp. 5 a ve Smlouvách o uzavírání budoucích smluv kupních pro

roky 2001 – 2002, v článku 1, bod 2 a následně plnili zakázané dohody o určení cen pro konečného zákazníka dle ceníku „Z“ při dalším prodeji antikoročních produktů ZERUST;

- uzavírali ve Smlouvě o uzavírání budoucích smluv kupních pro roky 1998 – 2002, v článku 2, bod 2 a následně plnili dohody o vzájemném nezasahování do svých přímých obchodních aktivit;
- uzavírali ve Smlouvě o uzavírání budoucích smluv pro rok 2002, v článku 4, bod 9 a následně plnili dohody o tom, že kupující nebude provádět distribuci žádných jiných konkurenčních obalových materiálů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze, než jsou obalové materiály ZERUST/ABRIGO;
- uzavírali ve Smlouvě o uzavírání budoucích smluv kupních pro roky 1998 – 2002, v článku 4, bod 7 a následně plnili dohodu o tom, že kupující není oprávněn prodat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávajícím informován, že jsou v prodlení s platbou;
- uzavřeli v Dodatku 1 ke Smlouvě o uzavírání budoucích smluv kupních pro rok 2001, článku 2 a následně plnili dohody o tom, že prodávající po dobu platnosti tohoto dodatku neuzavře žádnou novou distributorskou smlouvu,

porušili v období od 1. ledna 1998 do 30. června 2001 ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v úplném znění, a v období od 1. července 2001 do 31. prosince 2002 ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, čímž narušili hospodářskou soutěž na trhu antikoročních produktů obsahujících vypařovací inhibitory koroze.

III.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů se účastníkům řízení plnění dohod uvedených v bodě I. a II. výroku zakazuje.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) zahájil dne 10.2.2003 z vlastního podnětu správní řízení se společností FATRA - NTI, s.r.o., se sídlem Napajedla, tř. T.Bati, čp. 1541, okres Zlín, PSČ 763 61, IČ 25341391 (dále jen „FATRA - NTI“), od 30.3.2005 EXCOR - ZERUST, s.r.o., Napajedla, Kvítkovická č.p. 1533, PSČ 763 61, IČ 25341391 (dále jen „EXCOR - ZERUST“), zastoupenou od 4.4.2003 do 30.7.2004 na základě písemné plné moci JUDr. Pavlem Svobodou, advokátem AK Weinhold Legal, v.o.s., Karlovo nám. 10, 120 00 Praha 2 a od 30.7.2004 na základě písemné plné moci JUDr. Danielem Weinholdem, Ph.D., advokátem AK Weinhold Legal, v.o.s., Karlovo nám. 10, 120 00 Praha 2 – v textu rozhodnutí bude pro označení tohoto účastníka řízení užíván jednotný název EXCOR – ZERUST s výjimkou citací.

Správní řízení bylo zahájeno ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“ nebo „ZOHS“, pokud není název předpisu jmenován celý). Možné porušení § 3 odst. 1 zákona Úřad spatřoval ve stanovení prodejní ceny antikoročních produktů ZERUST distributorům pro další prodej. Na základě posouzení obsahu smluv uzavíraných mezi EXCOR – ZERUST a distributory na období let 1998 – 2003 byl předmět správního řízení dopisem č.j. S 19/03 – 1781/03 – ORP ze dne 25.3.2003 rozšířen o možné porušení § 3 odst. 1 ZOHS stanovením

závazku vzájemného nezasahování společnosti EXCOR – ZERUST a konkrétního distributora do vlastních přímých obchodních aktivit každé ze stran při prodeji produktů ZERUST, stanovením zákazů prodeje produktů ZERUST dalším distributorům, stanovením zákazů prodeje konkurenčních obalových materiálů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze ve vztahu k produktům ZERUST a stanovením dalších omezení vyplývajících z obsahu tzv. Konkurenční doložky zakotvené do smluv účastníka řízení s distributory na r. 2003 (viz str. 356 – 357 spisu).

Zahájení správního řízení předcházelo šetření Úřadu pod č.j. P 270/02, provedené na základě obdrženeho podnětu. Podklady získané v rámci šetření Úřadu pod č.j. P 270/02 jsou součástí spisového materiálu tohoto správního řízení.

Dne 10.4.2003 vydal Úřad ve výše uvedené věci prvostupňové rozhodnutí č.j. S 19/03 – 2131/03 – ORP, které bylo na základě rozkladu společnosti EXCOR – ZERUST zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu č.j. R 18/2003 ze dne 8.7.2004 a věc byla vrácena prvostupňovému orgánu k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem byly procesní námitky účastníka řízení, který nebyl seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí a se způsobem jejich zjištění ve smyslu § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, v úplném znění (dále jen „správní řád“) a nemohl se tak vyjádřit ke všem skutečnostem rozhodným pro vydání rozhodnutí. Dalším důvodem bylo, že napadené rozhodnutí postrádalo odůvodnění zúžení okruhu účastníků správního řízení. Dle druhostupňového rozhodnutí předmětné smlouvy obsahují i další ustanovení nasvědčující protisoutěžnímu charakteru. Prvostupňovému orgánu bylo dále uloženo, aby přezkoumal tvrzení účastníka řízení, že smluvní ujednání o zákazů prodeje produktů zn. ZERUST dalším distributorům bylo v předmětných smlouvách ujednáno z důvodu snahy účastníka řízení o vytvoření selektivního distribučního systému.

Úřad rozšířil okruh účastníků správního řízení S 19/03, o společnosti TART, s.r.o., IČ: 46901876, se sídlem Brno, Vinohradská 366/91, PSČ 618 00 (dále jen „TART“), SERVISBAL OBALY s.r.o., IČ: 49811169, se sídlem Dobruška, Na Poříčí 661, Rychnov nad Kněžnou, PSČ 518 01 (dále jen „SERVISBAL“) a Ing. Romana Hoferka, IČ: 47684666, místo podnikání Ostrava – Poruba, Zdeňka Štěpánka 1779/15, PSČ 708 00 (dále jen „Ing. Roman Hoferek“).

Úřad rovněž dopisy č.j. S 19/03 – 5021/04 – ORP, č.j. S 19/03 – 5022/04 – ORP, č.j. S 19/03 – 5023/04 – ORP a č.j. S 19/03 – 5024/04 – ORP ze dne 24.8.2004 rozšířil předmět správního řízení o možné porušení § 3 odst. 1 ZOHS stanovením zákazů kupujícího prodávat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávajícím informován, že jsou v prodlení s platbou.

Dne 8.10.2004 vydal Úřad ve věci nové prvostupňové rozhodnutí č.j. S 19/03 – 6770/04 – ORP, které bylo na základě rozkladu společností EXCOR – ZERUST a SERVISBAL zrušeno rozhodnutím předsedy Úřadu č.j. R 52, 53/2004 ze dne 7.11.2005 a věc byla vrácena prvostupňovému orgánu k novému projednání a rozhodnutí. Důvodem bylo nesprávné vymezení relevantního trhu.

Za účelem posouzení správnosti vymezení relevantního trhu Úřad zadal dopisem ze dne 30.12.2005 zpracování odborné studie zastupitelnosti produktů obsahujících vypařovací inhibitory koroze, které jsou na tuzemský trh dodávány společností EXCOR – ZERUST u SVÚOM s.r.o., Praha 7, U Měšťanského pivovaru 934/4, PSČ 170 00 (dále jen „SVÚOM“).

V souladu s § 33 odst. 2 správního řádu bylo účastníkům řízení ve dnech 1.3. 2006 a 2.3. 2006 umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí a způsobem jejich zjištění.

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých nabytí účinnosti dne 1.7.2001. Ochrana hospodářské soutěže na trhu zboží v době před účinností tohoto zákona byla zajištěna zákonem č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (ve znění změn a doplňků, provedených zákonem č. 495/1992 Sb., zákonem č. 286/1993 Sb. a zákonem č. 132/2000 Sb.). Uvedený zákon č. 63/1991 Sb. nabytí účinnosti dne 1.3.1991 a platil do 30.6. 2001, s účinností od 1.7.2001 byl tento zákon zrušen a nahrazen zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů.

Správní řízení bylo zahájeno za účinnosti zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů. Dne 2.6.2004 nabytí účinnosti zákon č. 340/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), a některé další zákony. Dle ustanovení čl. III. zákona č. 340/2004 Sb., se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů. Vzhledem k výše uvedenému postupoval Úřad i po nabytí účinnosti popsané novely zákona č. 143/2001 Sb. v tomto správním řízení dle příslušných ustanovení zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, v původním znění.

Charakteristika účastníků řízení

Společnost **EXCOR - ZERUST**, dříve FATRA - NTI, byla založena v roce 1997 jako společný podnik společností Northern Technologies International Corporation, 6680 North Highway 49, Lino Lakes, Minesota 55014, se sídlem ve Spojených státech amerických (dále jen „NTI“) a FATRA, a.s., na základě „Smlouvy o Joint venture“ (viz str. 126 – 149 spisu). Tato společnost byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 26787, dne 11.6.1997 a jejími společníky jsou Northern Technologies International Corporation, se sídlem 6680 North Highway 49, Lino Lakes, Minesota 55014, Spojené státy americké (obchodní podíl 50 %), Zdenka Nešporová, bytem Napajedla, Zábraní 1368, PSČ 763 61 (obchodní podíl 25 %) a Reinhard Helmut Franken, bytem Hofwiesengasse 5, A – 1130 Vídeň, Rakouská republika (obchodní podíl 25 %). Na základě „Smlouvy o poskytnutí licence“ uzavřené mezi NTI a společností FATRA, a.s. dne 1. ledna 1999 (viz str. 90 – 129 spisu P 270/02) získala EXCOR – ZERUST licenci na výrobu, marketing a distribuci materiálů s těkavými inhibitory koroze zpracovanými do polyetylenové fólie a polyetylenové hmoty ve formě krabic, trubek a jiných nádob. Produkt může také zahrnovat jiné obalové materiály s obsahem těkavých inhibitorů koroze, jako např. papír, vyráběný na základě výrobního postupu, obsahující materiály a využívající ochranné známky, z čehož vše bylo vyvinuto a je vlastněno NTI (viz str. 99 spisu P 270/02). Hlavní činnost společnosti EXCOR – ZERUST spočívá v zajišťování výroby antikoročních produktů ZERUST a jejich prodeji.

Společnost **SERVISBAL** byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl C, vložka 4766 dne 3.8.1993. Předmětem podnikání této společnosti je koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, výroba obalových materiálů, poradenská služba v oboru obalové techniky a balení zboží na zakázku. Společníky společnosti SERVISBAL jsou Ing. Ladislav Horčíčka, bytem Nové Město nad Metují, Kaštánky 1436, PSČ 549 01, okres Náchod, který vlastní 90% obchodní podíl společnosti a Hana Horčíčková, bytem tamtéž, která vlastní zbývající 10% obchodní podíl společnosti

SERVISBAL. Hlavní činnost této společnosti spočívá v poskytování komplexních služeb pro přepravní a skupinové obaly v oblasti průmyslu.

Společnost **TART** byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně, oddíl C, vložka 5862 dne 21.5.1992. Předmětem podnikání této společnosti je obchodní činnost – nákup a prodej zboží za účelem jeho dalšího prodeje a výroba obalových materiálů. Společníky společnosti TART jsou Ing. Milan Hort, bytem Brno, Viniční 148, vlastníci obchodní podíl společnosti ve výši 25,5%, dále Václav Tauber, bytem Brno, Vaculíkova 12, vlastníci obchodní podíl společnosti rovněž ve výši 25,5% a společnost Sealed Air Netherlands (Holdings) B.V., se sídlem Lindenhoutseweg 45, 6545 AH Nijmegen, Nizozemí, která vlastní 49% obchodní podíl společnosti TART.

Ing. Roman Hoferek, adresa místa podnikání Ostrava – Poruba, Zdeňka Štěpánka 1779/15, PSČ 708 00, je fyzickou osobou podnikající dle živnostenského zákona nezapsanou do obchodního rejstříku. Dle živnostenského listu vydaného Živnostenským úřadem statutárního města Ostravy je předmětem podnikání Ing. Romana Hofera koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej. Odvětvovou klasifikací činnosti této fyzické osoby jsou právní a účetní činnosti a jejich revize, daňové poradenství v oblasti podnikání a řízení, holdingové společnosti, dále potom zprostředkování velkoobchodu a maloobchod v nespecializovaných prodejnách.

Smlouva o uzavírání budoucích smluv kupních

Společnost EXCOR - ZERUST jako prodávající uzavírala od roku 1998 do roku 2003 se svými distributory, resp. kupujícími Smlouvy o uzavírání budoucích smluv kupních uzavřené podle § 289 a násl. obch. zákoníku č. 513/1991 Sb. (dále také jen „Smlouva“). Součástí názvu Smlouvy bylo vždy číslo tvořené písmeny VO či V a označení roku, pro který byla Smlouva uzavřena. Pokud se ustanovení Smlouvy v jednotlivých letech či u jednotlivých distributorů lišila od znění Smlouvy v roce 1998, jsou tyto změny poznamenány u popisu konkrétních článků Smlouvy. Rozbor Smlouvy pro rok 2003 (uzavřené pouze se společností SERVISBAL a Ing. Romanem Hoferkem) je vzhledem k rozsáhlosti změn uveden na konci této části rozhodnutí.

V preambuli této Smlouvy se stanoví, že ji smluvní strany uzavírají s cílem stanovit přesné a seriózní podmínky pro uskutečňování velkoobchodního prodeje antikoročních výrobků ZERUST včetně poradenství tak, aby kupující byl spokojen s kvalitou a termínem dodávky zboží, provedl aplikaci výrobků v souladu s pokyny prodávajícího a prodávající obdržel včas a v plné výši dohodnutou cenu.

V článku 1 Smlouvy je stanoveno, že kupující se zavazuje odebrat antikoroční výrobky ZERUST ve stanovených hodnotách. Ve Smlouvě pro rok 2001, 2002 a 2003 již závazek tohoto odběru není obsažen ani u jednoho distributora. Dále článek 1 Smlouvy stanoví, že sortiment tuzemských výrobků ZERUST a jeho závazné ceny jsou udány v ceníku „V“ a že sortiment výrobků ZERUST z dovozu bude prodáván na základě dílčích kupních smluv a dovoz do České republiky bude zajišťovat prodávající, resp. společnost EXCOR – ZERUST.

Dle článku 2 je kupující oprávněn provádět distribuci a poradenství ve věci správné aplikace antikoročních výrobků ZERUST na území... (obchodní tajemství) přičemž případný export do jiného teritoria je kupující povinen konzultovat s prodávajícím. Podle tohoto článku

Smlouvy se rovněž jak prodávající, tak kupující, zavazují, že nebudou zasahovat do přímých obchodních aktivit kupujícího, resp. prodávajícího, o kterých bude písemně informován. Smlouva pro rok 2001 a 2002 rovněž obsahuje definici přímých obchodních aktivit.

Článek 3 Smlouvy upravuje podporu prodeje. Dodatek 1 ke Smlouvě, (který prodloužil platnost Smlouvy se všemi distributory do konce roku 2002) se společností TART doplnil článek 3 o závazek prodávajícího, že po dobu platnosti Dodatku 1 ke Smlouvě nebude z jeho strany uzavřena žádná nová distributorská smlouva.

V článku 4 Smlouva stanoví povinnosti kupujícího, resp. distributora, který je např. povinen dodržovat pokyny prodávajícího pro použití výrobků ZERUST a zajistit u konečného zákazníka odborný servis a poradenství. Kupující je dle článku 4, bodu 6, povinen předat prodávajícímu informace o konečných odběratelích výrobků ZERUST, kteří jsou v prodlení s platbou. Tuto informaci prodávající poskytne dalším distributorům, čímž bude dle Smlouvy možno zabránit tomu, aby neplatič obdržel produkt od jiného distributora. V této souvislosti článek 4, bod 7 stanoví, že **kupující není oprávněn prodat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávající informován, že jsou v prodlení s platbou.**

Dodatek 1 ke Smlouvě článek 4 doplnil o ustanovení, že **kupující nebude provádět distribuci žádných jiných konkurenčních obalových materiálů** s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze, než jsou obalové materiály ZERUST/ABRIGO.

Článek 5 Smlouvy upravuje vznik kupní smlouvy a podrobně stanoví náležitosti objednávky a termínů, v nichž má být objednávka předložena. Článek 6 Smlouvy stanoví, kdy je dodávka řádně splněna.

Článek 7 Smlouvy upravuje kvalitu výrobků ZERUST a záruku za jakost. Od roku 1999 článek 7 navíc obsahuje ustanovení o tom, že každý výrobek ZERUST je podroben kvalitě kontroly v zahraničních laboratořích. Bez zkušebního protokolu není prodávající oprávněn výrobek uvést jakýmkoliv způsobem na trh.

Článek 8 Smlouvy stanoví, že pro velkoobchodní dodávky platí kupní cena uvedená v platném ceníku „V“. Prodávající se zavazuje, že případnou změnu kupní ceny bude avizovat alespoň dva měsíce předem. Prodávající poskytuje kupujícímu mimořádné množstevní rabaty v souvislosti s velkoobchodní činností. Rabaty jsou dle článku 8 zohledněny v ceníku „V“. Článek 8 rovněž stanoví, že **při dalším prodeji antikoročních produktů ZERUST je kupující povinen bezpodmínečně dodržovat kupní ceny pro konečného zákazníka** dle ceníku „Z“, který tvoří přílohu Smlouvy, a to včetně množstevních rabatů. Ve Smlouvě pro rok 2001 (jejíž platnost byla Dodatkem 1 prodloužena i na rok 2002) se společností TART bylo v článku 4 navíc uvedeno, že při dalším prodeji produktů ZERUST je kupující povinen bezpodmínečně dodržovat **minimální kupní ceny** pro konečného zákazníka.

V případě společnosti SERVISBAL je ve Smlouvě pro rok 2000 navíc obsaženo v článku 8 ustanovení o provizích poskytovaných prodávajícím, a to dle odběru ve finančním vyjádření. Pro rok 2000 bylo ve Smlouvě se společností SERVISBAL zakotveno, že kupující obdrží ... (obchodní tajemství) provizi jako kompenzaci za vynaložené úsilí při zavádění výrobků ZERUST na trh. Ve Smlouvě pro rok 2001 a 2002 bylo do článku 8 začleněno ustanovení o tom, že **kupující není oprávněn prodávat výrobky ZERUST dalším distributorům** (ve Smlouvě pro rok 2001 se společností TART bylo toto ustanovení doplněno tak, že výše uvedené platí vyjma distributorů schválených společností EXCOR -

ZERUST. Těmto distributorům bylo dle Smlouvy pro rok 2001 možné poskytnout slevu ... (obchodní tajemství) z ceny „Z“.) Smlouvou pro rok 2001 byli rovněž všichni kupující zařazeni do kategorie V (kromě společnosti SERVISBAL, která byla do této kategorie zařazena až Dodatkem 1, a to pro rok 2002), a to vzhledem k dlouhodobé spolupráci a k činnosti kupujícího při zavádění výrobků ZERUST.

V článku 9 Smlouvy jsou obsaženy platební podmínky. Článek 10 Smlouvy upravuje pravidla reklamace a odpovědnost prodávajícího za vady dle ustanovení obchodního zákoníku. Článek 10 Smlouvy dále podrobně upravuje náležitosti reklamačního listu potřebného k vyřízení příslušné reklamace. Článek 11 Smlouvy obsahuje podrobnosti hospodaření s vratnými obaly, resp. paletami.

Článek 12 Smlouvy stanoví pro případ prodlení kupujícího s placením faktury právo prodávajícího vyúčtovat kupujícímu pokutu ve výši ... (obchodní tajemství), (ve Smlouvě pro rok 1998 a 2002), resp. ... (obchodní tajemství), (ve Smlouvách pro roky 1999 – 2001).

Závěrečná ustanovení Smlouvy jsou obsažena v článku 13, dle něhož Smlouva nabývá účinnosti dnem jejího podpisu a její platnost končí k poslednímu kalendářnímu dni roku, na nějž je uzavřena. Dle článku 13 je kupující oprávněn od Smlouvy okamžitě odstoupit pouze v případě závažného porušení pravidel Smlouvy ze strany kupujícího, za které se považuje nedodržení pokynů pro aplikaci fólií ZERUST a poškození dobrého jména obchodní značky ZERUST, **nedodržení prodejních cen pro konečného zákazníka** dle ceníku „Z“ a zasahování do přímých obchodních aktivit prodávajícího. Od roku 2001 k těmto důvodům přibylo ještě porušení ustanovení článku 4 bodu 4 a 8 (poskytování výrobků ZERUST kupujícím k samostatnému testování a uchovávání informací důvěrného charakteru v tajnosti).

Smlouva pro rok 2003 v článku 1 stanoví vymezením antikoročních výrobků předmět plnění mezi společnostmi EXCOR - ZERUST a jejími distributory a v tomtéž článku rovněž stanoví, že **závazné minimální ceny pro konečného zákazníka** jsou udány v ceníku „Z“, který tvoří přílohu č. 2 Smlouvy.

Články 2 a 3 upravují teritorium, v němž je kupující oprávněn provádět distribuci (a jímž je Česká a Slovenská republika), a přímé obchodní aktivity včetně závazků obou smluvních stran tyto obchodní aktivity nenarušovat.

V článku 4 Smlouvy pro rok 2003 jsou stanoveny povinnosti prodávajícího, které odpovídají povinnostem upraveným ve Smlouvách pro předchozí roky.

Článek 5 Smlouvy upravuje povinnosti kupujícího, a to včetně povinnosti předat prodávajícímu informace o konečných odběratelích výrobků ZERUST a o těch odběratelích, kteří jsou v prodlení s platbou, a **zákazu prodat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávajícím informován, že jsou v prodlení s platbou.** Kupující dle tohoto ustanovení Smlouvy není oprávněn prodávat smluvní výrobky dalším distributorům, vyjma distributorů schválených prodávajícím.

Článek 6 obsahuje závazek kupujícího přímo ani nepřímo neprodávat či **nedistribuuat výrobky konkurující** smluvním výrobkům prodávajícího a závazek prodávajícího nepodílet se na vývoji, výrobě, distribuci či podpoře a propagaci konkurenčních výrobků podporou společnosti nebo třetí osoby, která se výrobou či distribucí konkurenčních výrobků zabývá.

Následující článek 7 Smlouvy obsahuje doložku o utajení a články 8 – 10 upravují vznik kupní smlouvy, splnění dodávky zboží, kvalitu výrobků ZERUST a záruku za jakost. Ve srovnání se Smlouvami na předchozí roky je tato úprava v podstatě shodná, pouze v případě úpravy kvality výrobků je úprava podrobnější.

Kupní cena zboží je obsažena v ustanoveních článku 11 Smlouvy pro rok 2003. Pro velkoobchodní dodávky platí dle článku 11 cena uvedená v ceníku „V“ a pro ostatní dodávky cena uvedená v ceníku „Z“. **Dle článku 11, bodu 4 se kupující zavazuje bezpodmínečně dodržovat minimální kupní ceny pro konečného zákazníka dle ceníku „Z“.** I ve Smlouvě pro rok 2003 je v tomto článku obsaženo zařazování do kategorií provizí podle dosaženého obrátu.

Zbývající články Smlouvy pro rok 2003 týkající se platebních podmínek, odpovědnosti za vady a reklamace, obalů a smluvní pokuty se nijak podstatně neliší od stejných ustanovení Smluv pro předcházející roky.

Zjištěné skutečnosti

Společnost EXCOR – ZERUST dodávala od roku 2003 na trh v ČR antikoroziční produkty obsahující vypařovací inhibitory koroze ZERUST, a to samostatně či prostřednictvím svých distributorů (společnosti SERVISBAL a podnikatele Ing. Romana Hoferka). V současné době již se společností EXCOR – ZERUST spolupracuje v dané oblasti pouze společnost SERVISBAL (podnikatel Ing. Roman Hoferek zanechal podnikání v dané oblasti). S uvedenými distributory (a do konce roku 2002 i se společností TART) uzavírala společnost EXCOR – ZERUST na roky 1998 až 2003, resp. 2002 (se společností TART) Smlouvy, které obsahovaly ustanovení popsána v části „Smlouva o uzavírání budoucích smluv kupních“ tohoto rozhodnutí.

S distributory, tj. společnostmi SERVISBAL a TART a Ing. Romanem Hoferkem, výše uvedené Smlouvy společnost EXCOR - ZERUST uzavřela pro roky 1998 – 2001 s tím, že Smlouva pro rok 2001 byla Dodatkem 1 prodloužena až do konce roku 2002. Pro rok 2003 byly uvedené Smlouvy uzavřeny pouze se společnostmi SERVISBAL a Ing. Romanem Hoferkem; jejich platnost byla ukončena ke dni 6.1.2003. Od tohoto data byly mezi společnostmi EXCOR - ZERUST a distributory, společnostmi SERVISBAL a Ing. Romanem Hoferkem, uzavírány pouze jednorázové kupní smlouvy. Společnost EXCOR - ZERUST ukončila se společností TART spolupráci ke dni 31.12.2002. Účastníci řízení používali pro úpravu svých vzájemných vztahů tzv. zkrácenou formu kupní smlouvy, kdy na začátku hospodářského roku byla vystavena první kupní smlouva v plném znění a při opakovaných obchodech kupní smlouva obsahovala již jen konkrétní údaje o typu výrobku, množství, ceně, dodací lhůtě, místu plnění, platebních podmínkách a odvolávku na to, že ostatní ustanovení kupní smlouvy jsou shodná s první kupní smlouvou vystavenou pro dané období.

Ve správním řízení byli jako svědci vyslechnuti představitelé 3 distribučních společností, se kterými byly smlouvy na distribuci produktů ZERUST uzavírány.

Svědék Ing. Ladislav Horčíčka, jednatel společnosti SERVISBAL, ve své svědecké výpovědi na Úřadě dne 10.3.2003 na dotaz Úřadu, zda plnění závazku jím řízené společnosti ve Smlouvě, uzavřené se společností EXCOR - ZERUST, a to prodávat zákazníkům produkt ZERUST za ceny stanovené společností EXCOR - ZERUST, bylo ze strany EXCOR - ZERUST vynucováno, zda společnost EXCOR - ZERUST prováděla kontroly dodržování

uvedeného cenového ujednání a zda jím řízená společnost dodržovala stanovené ceny, odpověděl takto, citace: „...*Bylo to tak, jak je napsáno ve Smlouvě, žádné jiné vynucování nebylo. FATRA - NTI¹ neprováděla kontrolu dodržování stanovených cen pro konečného zákazníka. Ceny jsme v zásadě dodržovali. V případě dlouhodobých smluv se zákazníky, byla zákazníkovi nabídnuta jiná cena – výhodnější, než příslušela podle ceníku, tento systém byl realizován dle mého názoru u cca ... (obchodní tajemství) obchodních případů v rámci celého období...*“, konec citace (viz str. 212 spisu). K dotazu jednatelky EXCOR - ZERUST, zda společnost SERVISBAL považovala společnost EXCOR - ZERUST za konkurenta, svědek odpověděl, že nikoliv, neboť prodávali jejich výrobky. K dalšímu dotazu jednatelky EXCOR - ZERUST, zda společnost EXCOR - ZERUST někdy bránila jím řízené společnosti v hospodářské soutěži s ostatními distributory, svědek odpověděl, že nikoliv.

Tvrzení o dodržování stanovených cen potvrdila společnost SERVISBAL rovněž jako účastník řízení na jednání za účelem poskytnutí informací konaném v sídle Úřadu dne 5.8.2004 (viz str. 662 spisu). Na tomto jednání společnost SERVISBAL také uvedla, že do Smluv byla začleněna i ustanovení o zákazu distributorů prodávat zboží zákazníkům, kteří neplatili za dříve odebrané zboží.

Svědék Ing. Roman Hoferek, soukromý podnikatel, ve své svědecké výpovědi ze dne 10.3.2003 na dotaz týkající se cenového ujednání ve Smlouvě formulovaný tak, jak je uvedeno výše, odpověděl takto, citace: „...*Vzpomínám si, že jsme o tom diskutovali, považoval jsem stanovené ceny za doporučené, neboť z diskuse s FATRA - NTI vyplynulo, že kontrola tohoto ustanovení je prakticky nemožná. Já jsem s prodejem uvedených produktů neměl žádné zkušenosti, tak jsem přivítal, že mám alespoň nějaké vodítko. Postupem času se ukázalo, že stanovené ceny zohledňují i to, že prodej produktů ZERUST není jen velkoobchod s obaly, ale i práce s antikoročním poradenstvím. Stanovené ceny nebyly vynucovány, ani nebyla ze strany FATRA - NTI prováděna kontrola jejich dodržování. Stanovené ceny jsem dodržoval, zákazníkům jsem nabízel pouze různé platební a dodací podmínky...*“ (viz str. 216 spisu). Ke stejným dotazům jednatelky společnosti EXCOR - ZERUST, jak je uvedeno výše, svědek odpověděl, že se necítí být konkurentem společnosti EXCOR - ZERUST a že společnost EXCOR - ZERUST mu nebránila v hospodářské soutěži s jinými distributory (viz str. 255 – 256 spisu).

Svědék Ing. Michal Hort, ředitel společnosti TART ve své svědecké výpovědi ze dne 19.3.2003 na dotaz Úřadu týkající se cenového ujednání ve Smlouvě, formulovaný tak, jak je uvedeno výše, uvedl následující, citace: „... *Ve smlouvách navrhovaných FATRA - NTI byl vždy tento požadavek zakotven a byl to bod, který jsem se každoročně snažil změnit nebo alespoň omezit (závazné minimální ceny). Pokud je mi známo, neprováděla FATRA - NTI kontrolu dodržování těchto cen. Naše společnost se řídí pravidly prodeje, která jsou v rozporu s pevným stanovováním cen. Z tohoto důvodu předpokládám, že naše prodejní útvary nedodržovaly vždy toto omezení ...*“, konec citace (viz str. 299 spisu).

Na navazující otázku Úřadu, zda považovali všechna ustanovení v předmětných Smlouvách za závazná a zda je dodržovali, svědek odpověděl následovně, citace: „*Ustanovení jakékoliv smlouvy, kterou naše společnost uzavře, považujeme vždy pro nás za závazná. Nicméně v ojedinělých případech, pokud považujeme tato ustanovení za špatná a bránila by naši činnosti, může se stát ojedinělé porušení těchto pravidel ...*“, konec citace. K ostatním omezením distributorů zakotvených do Smluv, zejména zákazu prodeje

---

¹ V citacích ze svědeckých výpovědí je uveden původní název společnosti FATRA – NTI a nikoli současný EXCOR – ZERUST.

konkurenčního zboží, zákazu prodeje výrobků ZERUST dalším distributorům a stanovení závazku vzájemně si nezasahovat se společností EXCOR - ZERUST do přímých obchodních aktivit, se svědek vyjádřil takto, citace: „ ...Všechna tato omezení jsou dle mého názoru nesprávná, protože brání prodeji a znemožňují lepší prodejní výsledky pro zúčastněné společnosti. Všechno toto byla ustanovení, která jsme se každoročně snažili změnit. Naše společnost nikdy nesouhlasila s pevným stanovováním ceny pro všechny zákazníky. Zákaz prodeje konkurenčních výrobků se nás prakticky nedotkl z toho důvodu, že výrobky FATRA - NTI jsou velmi dobré, na trhu dominantní a z toho důvodu zákazníkům známé. TART je natolik velká společnost, že v ČR prodává napřímo koncovým zákazníkům a nemá žádné distributory. Z uvedeného důvodu nevytvořilo uplatňování tohoto ustanovení žádný problém. V případě přímých obchodních aktivit a povinnosti si do nich vzájemně nezasahovat to bylo ustanovení, které omezovalo naši obchodní činnost a tudíž jsme se mu snažili bránit. Seznam zákazníků, kam jsme nesměli dodávat, zahrnoval největší strojírenské firmy v ČR a kdykoliv některý z našich prodejců (našich zaměstnanců) uskutečnil návštěvu u tohoto zákazníka, byli jsme FATRA - NTI upozorněni na dodržování uvedeného pravidla. TART byl zavázán podmínkou u každé objednávky uvádět jméno zákazníka, jemuž je dodávka určena. U zákazníků, kteří již od firmy TART odebírali, jsme nezaznamenali žádné obchodní aktivity ze strany FATRA - NTI. Ovšem rozdíl v přístupu byl v tom, že seznam zakázaných zákazníků od FATRA - NTI nezahrnoval pouze zákazníky, kteří by již odebírali, ale i ty, kteří by v budoucnu odebírat mohli (kde je velký odběrový potenciál). Toto opatření brzdilo prodej. Pokud se týkalo seznamu zakázaných zákazníků, FATRA - NTI dohlížela na obchodní aktivity distributorů, ale pouze upozornila na skutečnost, že pokud by pokračovaly kontakty se zakázanými zákazníky uvedenými v seznamu, musela by společnost FATRA - NTI vypovědět distributorskou smlouvu. Jiné postihy ze strany společnosti FATRA - NTI nebyly ...“, konec citace (viz str. 299 – 301 spisu). Na dotaz jednatelky společnosti EXCOR - ZERUST, zda společnost TART považovala EXCOR - ZERUST za konkurenční společnost, svědek odpověděl, citace: „Nepovažoval“. Na její další dotaz, zda jim někdy společnost EXCOR - ZERUST bránila v konkurenci s ostatními distributory, svědek odpověděl, citace: „Ano, omezením prodejních cen.“, konec citace.

Na nařízeném **ústním jednání dne 14.2.2003** na Úřadě se jednatelka společnosti FATRA – NTI paní Zdenka Nešporová k dotazu Úřadu, citace: „Z jakého důvodu bylo zakotveno do smluv s distributory ustanovení, kterým je Vaše společnost zavazovala dodržet při prodeji zboží ZERUST konečným zákazníkům Vámi stanovené ceny?“, konec citace, vyjádřila takto, citace: „Zamezení neoprávněného vývozu mimo ... (obchodní tajemství), (obdobné zákaznické ceny v sousedních zemích, neboť NTI USA má založeny Joint venture i na těchto teritoriích), zamezení parazitování na vykonané práci jiným distributorem nebo společností FATRA - NTI, v ceně pro konečného spotřebitele je zahrnuta i cena za technickou pomoc a servis, eventuálně technický návrh obalu apod. Tato povinnost stanovit pevnou cenu pro konečného spotřebitele nevyplývá z licenční smlouvy, ani mi to nebylo jinak uloženo. Jednalo se o mé rozhodnutí, které bylo v mé kompetenci.“, konec citace (viz str. 7 spisu).

Na dotaz Úřadu týkající se dalších omezení zakotvených do Smluv (např. omezení územní působnosti, závazek neprodávat zboží konkurenčních výrobců apod.), jmenovaná odpověděla, citace: „Omezení územní působnosti vyplývá ...(obchodní tajemství) a závazek neprodávat zboží konkurenčních výrobců vyplývá z toho, že jsme našim distributorům předali kompletní informace, často i důvěrného charakteru o licenčním výrobku, marketingové strategii, obchodní informace, které jsou předmětem obchodního tajemství společnosti. Z licenční smlouvy vyplývá pro nás povinnost ochrany obchodního a technického vlastnictví

NTI USA a dále povinnost dodržovat zásadu o neodvádění zdrojů... (obchodní tajemství) “, konec citace (viz str. 7 spisu). K dalším dotazům Úřadu jmenovaná sdělila, že kontrola dodržování stanovených cen pro konečný prodej distributorům prováděna nebyla a tudíž nemohl být činěn žádný postih, společnost EXCOR - ZERUST byla sice předkladatelem smluv s distributory, ale smlouvu vždy podepisují oba partneři, nikdo z distributorů nikdy proti znění smlouvy ve smyslu stanovení ceny pro konečného zákazníka nenamítal, výjimkou byla pouze společnost TART, která žádala, aby ve smlouvě měla uvedeno, že se jedná o cenu minimální, v čemž jí bylo vyhověno.

Na dalším ústním jednání se společností EXCOR - ZERUST, které proběhlo dne **1.4.2003**, jednatelka společnosti EXCOR - ZERUST k dotazu Úřadu zdůvodnila stanovení vzájemného závazku nezasahování účastníků řízení do svých přímých obchodních aktivit snahou o dosažení toho, aby druhá strana nezneužila činnost té strany, která u konkrétního zákazníka provedla nejen představení výrobku, ale také zkušební balení, návrh vlastního řešení obalu, vyškolila zákazníka ke správnému používání, apod. Společnost EXCOR - ZERUST v žádném případě nebránila konkurenci mezi distributory, seznamy zákazníků distributorů byly důvěrné, distributoři nebyli navzájem informováni o svých aktivitách. Pokud jde o důvod zakotvení zákazu prodeje produktů ZERUST dalším distributorům, jednatelka společnosti EXCOR - ZERUST uvedla, že se týkal těch distributorů, kteří nebyli proškoleni společností EXCOR - ZERUST a tento prodej by nezaručil správnou aplikaci produktů ZERUST. Tzv. smluvní distributoři mohli dodávat produkty jeden druhému, ovšem tuto možnost využívali pouze v krajních případech, protože by ztratili marži poskytovanou společností EXCOR - ZERUST. Zákaz prodeje konkurenčních obalových materiálů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze jednatelka společnosti EXCOR - ZERUST zdůvodnila snahou předejít zneužití technologických a technických informací, popř. zneužití informací z obchodního styku a zneužití výhod z licenční smlouvy ve prospěch konkurenčního výrobku. Ze stejného důvodu byla do smluv s distributory na rok 2003 zahrnuta tzv. Konkurenční doložka.

Na ústním jednání konaném dne **5.8.2004** zástupce společnosti TART na dotaz Úřadu, cit.: *„Jaký mělo či mohlo mít dle Vašeho názoru dopad ustanovení, že kupující je povinen předat prodávajícímu informace o odběratelích, kteří jsou v prodlení s platbou a kupující není oprávněn prodat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávajícím informován, že jsou v prodlení s platbou?“* uvedl, cit.: *„...ustanovení Smlouvy, která by mohla být v rozporu s jakýmkoliv zákonným nařízením, jsme vědomě neplnili...zejména se jedná o jakékoliv omezování dodávek našim zákazníkům a jakékoliv cenové regulování cen dle přání FATRY - NTI ...“*.

Na tentýž dotaz Úřadu uvedl zástupce společnosti SERVISBAL na ústním jednání konaném dne **5.8.2004**, cit.: *„...v oblasti strojírenství a hutnictví bylo mnoho firem, které neplatily svým dodavatelům. Běžně se stávalo, že odebraly zboží postupně od všech distributorů, aniž za ně zaplatily. Byla to ochrana proti těmto nereseriozním firmám, i když si nevzpomínám na žádný konkrétní případ, kdy by bylo toto ustanovení použito.“*

Podobný dotaz položil Úřad i zástupci společnosti EXCOR - ZERUST na ústním jednání konaném dne **9.8.2004**. Na otázku Úřadu, cit.: *„Z jakého důvodu obsahovaly Smlouvy ustanovení, že kupující je povinen předat prodávajícímu informace o odběratelích, kteří jsou v prodlení s platbou a kupující není oprávněn prodat výrobky ZERUST konečným zákazníkům, o kterých byl prodávajícím informován, že jsou v prodlení s platbou?“*, zástupce společnosti EXCOR - ZERUST uvedl, cit.: *„ To byla ochrana všech distributorů i společnosti FATRA -*

NTI proti neplatičům. V době, kdy jsme začali budovat distribuční síť, ... byla platební kázeň řady firem velmi problematická, a proto jsme se s distributory dohodli na tomto řešení ....“

Dle kupních smluv na výrobky ZERUST uzavíraných mezi společnostmi EXCOR - ZERUST a jejich distributory **stanovují** v současné době, tj. **od roku 2003**, distributoři společnosti EXCOR - ZERUST (tj. společnost SERVISBAL, do skončení podnikání též i Ing. Roman Hoferek) **prodejní ceny svým zákazníkům bez jakéhokoliv omezení ze strany společnosti EXCOR - ZERUST**. Z uvedeným smluv Úřad rovněž zjistil, že v současné době tyto smlouvy **neobsahují žádná protisoutěžní ustanovení**.

Vymezení relevantního trhu

Trh je obecně místem, kde se střetává nabídka s poptávkou. Dle ustanovení § 2 odst. 2 zákona relevantním trhem je trh zboží, které je z hlediska své charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné a nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území. Časové vymezení trhu vyjadřuje četnost (pravidelnost a opakovatelnost) střetu nabídky a poptávky a odlišuje ji od střetu nabídky a poptávky, k níž dochází nahodile, popř. jen ojedinele. Z časového hlediska je při posuzování trhu brán v úvahu minulý a očekávaný vývoj pravidelných, případně trvale se opakujících, dodávek na trh.

Při vymezení relevantního trhu z hlediska věcného je třeba vycházet z pohledu spotřebitele, resp. zohlednit, které výrobky či služby považuje vzhledem k jejich vlastnostem, ceně a zamýšlenému užití za shodné, zaměnitelné nebo vzájemně zastupitelné.

Dohoda účastníků řízení, která je posuzována v tomto správním řízení, se týká prodeje antikoročních výrobků ZERUST/ABRIGO – obalových materiálů s obsahem vypařovacích inhibitorů koroze.

Kovové výrobky vystavené vzdušné vlhkosti a různým stimulátorům koroze jsou napadány atmosférickou korozi. Ochrana kovových výrobků proti korozi, k níž se přistupuje zejména tehdy, když se kovové výrobky chrání během přepravy a skladování, spočívá ve třech základních postupech.

Povlaková metoda představuje eliminaci přístupu kyslíku a vody ke kovovému povrchu různými konzervačními oleji, vosky apod. Vysoušedlová metoda zabraňuje přístupu vlhkosti k povrchu výrobků adsorpcí vodní páry v bariérových obalech pomocí vysoušedel. Princip vysoušení spočívá v tom, že se do obalu dá látka, která tam zajistí snížení úrovně hladiny vzduchu a tím zamezí korozi.

VCI metoda (Volatile Corrosion Inhibitors) je založena na účinnosti vypařovacích inhibitorů koroze, což jsou látky, které zabraňují reakci kovů s agresivním médiem, jsou schopné přecházet ze svého nosiče (fólie, papír, chipsy aj.) do plynné fáze a kondenzovat v účinné monomolekulární vrstvě na kovovém povrchu a spolehlivě tak bránit vzniku a průběhu koroze. Tento aktivní způsob ochrany (na rozdíl od pasivních povlakových a vysoušedlových metod) představuje spolehlivou a dlouhodobou (samoobnovovací) ochranu i na nepřístupných místech, protože nepůsobí pouze při kontaktu obalového materiálu s výrobkem, ale vytváří okolní antikoroční kryptoklima až do vzdálenosti zhruba 30 cm. Aplikace vypařovacích inhibitorů koroze eliminuje potřebu často ekologicky škodlivých konzervačních olejů a vosky, přičemž není nutné chráněné výrobky při vybalení pracně

dekonzervovat, protože jsou ihned připraveny k použití. Jedná se o ochranu proti korozi, která plně splňuje parametry z ekologického hlediska, ale současně je finančně náročnější než ostatní dva způsoby ochrany kovových výrobků proti korozi.

EXCOR - ZERUST dodává na trh antikoroziční produkty obsahující vypařovací inhibitory koroze. Na tuzemský trh dodává antikoroziční fólie ZERUST, antikoroziční papír, různé druhy pytlů nebo sáčků z antikoroziční fólie a antikoroziční kapsle. Podstatou výrobků dodávaných EXCOR - ZERUST je, že nosné materiály jsou již v procesu výroby nasyceny speciálními inhibitory koroze. Po vytvoření uzavřeného obalu z tohoto antikorozičního materiálu se inhibitory koroze uvolňují do prostoru obalu, usazují se na povrchu kovu jako plynná fáze v mikroskopické vrstvě a přerušují průběh atmosférické koroze. Po odstranění obalu z kovového výrobku inhibitory koroze z povrchu kovu během dvou až tří hodin beze zbytku vyprchají, povrch kovu zůstává čistý, suchý, bez koroze, nevyžaduje žádnou další dekonzervaci nebo ošetření a výrobek je ihned použitelný. Účelem těchto produktů je dočasná ochrana proti korozi během přepravy nebo skladování. Antikoroziční produkty ZERUST jsou schopny poskytnout protikoroziční ochranu až po dobu 5 let.

U výrobků obsahujících vypařovací inhibitory koroze se jedná o úzký a specifický obor protikoroziční ochrany a to jednak vzhledem k pořizovací ceně (např. antikoroziční fólie ZERUST jsou v porovnání k běžným polyetylenovým fóliím, které se používají pro systém vysoušení, 7 krát až 10 krát dražší, rovněž tak protikoroziční ochrana pomocí fólií s inhibitory koroze je několikanásobně dražší než klasické konzervační metody oleji), a také proto, že po celou dobu aplikace musí konečný zákazník dodržovat přesné instrukce na použití. U některých zákazníků použití těchto výrobků vůbec nepřipadá v úvahu z důvodu nevhodného technologického procesu výroby (např. nízká teplota nebo výpary z kyselin).

Za účelem posouzení zastupitelnosti produktů obsahujících vypařovací inhibitory koroze, které jsou dodávány na tuzemský trh společností EXCOR - ZERUST s ostatními produkty protikoroziční ochrany, si Úřad nechal zpracovat odbornou studii u SVÚOM, společností zabývajících se výzkumem, vývojem, zkušebnictvím, inspekční a znaleckou činností v oboru koroze a protikoroziční ochrany, která je nástupnickou organizací Státního výzkumného ústavu ochrany materiálu.

Z uvedené studie vyplývá, že princip protikoroziční ochrany spočívá ve vytvoření dynamické rovnováhy mezi množstvím inhibitoru na nosiči, v uzavřeném vnitřním prostoru a na povrchu kovu. Vypařovací inhibitory jsou obecně tvořeny směsí chemických sloučenin, které mohou zpomalit nebo zamezit korozičnímu ději, ke kterému by mohlo za určitých podmínek dojít na povrchu kovu. Na rozdíl od jiných inhibitorů se vypařovací inhibitory vyznačují schopností za běžných podmínek (teploty a tlaku vzduchu) přecházet do plynné fáze, vypařovat se a tímto způsobem být transportovány z nosiče, který může být vzdálen od povrchu kovu i několik desítek centimetrů, k povrchu kovu, kde plní svou funkci. Je zcela jedno, z jakého typu nosiče se inhibitor uvolňuje.

SVÚOM dále uvedl, že v současné době se v ČR vyrábí a dodávají na trh antikoroziční papíry s označením SVIK a polyetylenové fólie a vypařovací inhibitory určené pro tyto fólie. Vlastnosti papírů SVIK jsou srovnatelné s obdobnými výrobky ostatních zahraničních výrobců. Ve světě se výrobou těchto produktů/výrobků zabývá řada výrobců, např. FUCHS CORPORATION, BRANOPAC, DAUBERT CROMWELL, NTI CORPORATION a CORTEC CORPORATION. Kromě společnosti DAUBERT CROMWELL mají všechny tyto společnosti své zastoupení nebo distributory v ČR. SVÚOM rovněž uvedl, že uvedení výrobců

vyrábějí většinou všechny typy obalových materiálů s vypařovacími inhibitory koroze – papíry, fólie, emitory (kapsle). Na dotaz Úřadu, zda jsou antikorozní kapsle rovněž považovány za obalový materiál, SVÚOM uvedl, že princip protikorozní ochrany spočívá ve vytvoření atmosféry uvnitř obalu obsahující potřebné množství vypařovacího inhibitoru koroze a v principu je zcela jedno, z jakého typu nosiče se inhibitor uvolňuje. Různé typy nosičů se obecně označují jako emitory (kapsle, prodyšné sáčky s práškovým inhibitorem, plastové nádoby s prodyšným víkem, přířezy polyuretanové pěny nasycené VCI, apod.), a emitory lze proto považovat za obalový materiál.

SVÚOM k otázce zastupitelnosti produktů/výrobků dodávaných na tuzemský trh společností EXCOR - ZERUST uvedl, že s výrobky EXCOR - ZERUST jsou plně zastupitelné (především z hlediska způsobu užití) antikorozní papíry společnosti NEOMA s.r.o. a všechny typy obalových materiálů s VCI společností BRANOPAC CZ s.r.o., FUCHS OIL CORPORATION (CZ), spol. s r.o. a CORTEC.

Na základě výše uvedených skutečností Úřad vymezil pro účely tohoto správního řízení relevantní trh po stránce **věcné (výrobní) jako trh antikorozních produktů obsahujících vypařovací inhibitory koroze.**

Po stránce **geografické** jde o trh celostátní, neboť podmínky pro dodávky uvedených výrobků obsahujících vypařovací inhibitory koroze jsou na celém území ČR dostatečně homogenní.

Z hlediska **časového** jde o trh trvalý, charakterizovaný pravidelně se opakujícími dodávkami uvedeného zboží v průběhu celého roku.

Postavení účastníků řízení na relevantním trhu

Pro vymezení postavení účastníků řízení na relevantním trhu vycházel Úřad vzhledem k období porušování ZOHS z údajů za rok 2002.

Úřad ověřil, že na vymezeném relevantním trhu v roce 2002 působila řada soutěžitelů. Kromě společnosti EXCOR - ZERUST a dalších účastníků řízení to byli další výrobci i dovozci produktů obsahujících vypařovací inhibitory koroze např. BRANOPAC CZ s.r.o., FUCHS OIL CORPORATION (CZ), spol. s r.o., SVITAP J.H.J. spol. s r.o., PERGAMENKA-PRAHA s.r.o., CORTEC a další, zejména slovenští výrobci antikorozních folií.

Při stanovení podílu účastníka řízení EXCOR - ZERUST na uvedeném relevantním trhu v roce 2002 vycházel Úřad z údajů poskytnutých k trhu produktů obsahujících vypařovací inhibitory koroze jednotlivými soutěžiteli (viz str. 1168 spisu). Úřadem byli osloveni konkurenti společnosti EXCOR - ZERUST, které označili účastníci řízení, SVÚOM nebo o jejichž existenci se Úřad v průběhu správního řízení dozvěděl. Úřad při výpočtu podílu společnosti EXCOR - ZERUST na relevantním trhu vycházel z finančního vyjádření dodávek na relevantní trh, neboť toto lépe než objemové vyjádření vystihuje tržní (zejména finanční sílu) společnosti EXCOR - ZERUST na relevantním trhu. Z těchto podkladů vyplývá, že podíl společnosti EXCOR - ZERUST na relevantním trhu představoval v roce 2002 více jak ... (obchodní tajemství) celkových dodávek na trh. Společnost EXCOR - ZERUST dodávala na trh své výrobky buď přímo nebo prostřednictvím svých distributorů – ostatních účastníků řízení.

Právní posouzení

Dne 1.7.2001 nabyl účinnosti ZOHS, který nahradil zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. Zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve svém § 3 stanovil, že veškeré dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí sdružení podnikatelů a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže na trhu zboží, jsou zakázané a neplatné. Za tyto zakázané dohody zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, považoval přímé nebo nepřímé určení cen, popřípadě jiných obchodních podmínek, závazek omezení nebo kontroly výroby, odbytu, technického vývoje nebo investic, rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů, závazek alespoň jednoho z účastníků, že smlouvy s kupujícími budou vázány podmínkou, že kupující odeberou i další plnění, které s požadovaným plněním nesouvisí, závazek účastníků, že vůči jednotlivým odběratelům budou při plnění stejného charakteru uplatňovány rozdílné obchodní podmínky, kterými budou někteří kupující v hospodářských vztazích znevýhodněni (diskriminace), závazek omezit přístup na trh soutěžitelům, kteří nejsou členy dohody.

Vzhledem ke skutečnosti, že správní řízení ve věci bylo zahájeno za účinnosti nového zákona o ochraně hospodářské soutěže, přičemž dohody ve smyslu § 3 odst. 1 zákona byly obsaženy již ve smlouvách s distributory od roku 1998, jedná se o porušování zákona, které spadalo i do působnosti zákona o ochraně hospodářské soutěže, který předcházel zákonu stávajícímu a tento protiprávní stav pokračoval, respektive byl každoročně obnovován až do začátku roku 2003.

Podle § 3 odst.1 ZOHS jsou zakázané a neplatné dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nebo pokud Úřad nepovolí svým rozhodnutím nebo vyhláškou z tohoto zákazu výjimku. Z dohod zakázaných podle odstavce 1 jsou zakázány zejména dohody, které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže proto, že obsahují ujednání o přímém nebo nepřímém určení cen, případně jiných obchodních podmínek, omezení či kontrole výroby, odbytu a investic, rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů, o tom, že uzavření smlouvy bude vázáno na přijetí dalšího plnění, o uplatnění rozdílných podmínek při shodném či srovnatelném plnění a o tzv. skupinovém bojkotu.

Dohody soutěžitelů, kteří působí na stejné úrovni trhu zboží, se považují za dohody horizontální, dohody soutěžitelů, kteří působí na různých úrovních trhu zboží, jsou naproti tomu dohodami vertikálními. Smlouvy posuzované v tomto správním řízení jsou vzhledem k postavení účastníků v nich obsažených dohod dohodami vertikálními. Dle § 6 odst. 1 ZOHS se zákaz dohod dle § 3 odst. 1 nevztahuje na vertikální dohody, pokud společný podíl účastníků dohody na relevantním trhu nepřesahuje 10%.

Dle vyhlášky Úřadu č. 198/2001 Sb., o povolení obecné výjimky ze zákazu dohod narušujících soutěž podle § 3 odst.1 ZOHS pro určité druhy vertikálních dohod (dále jen „vyhláška Úřadu“), se zákaz dle § 3 odst. 1 ZOHS nevztahoval na vertikální dohody splňující podmínky stanovené v této vyhlášce.

Takové vertikální dohody požívaly obecné výjimky ze zákazu dohod dle vyhlášky Úřadu. Základní podmínkou pro aplikaci obecné výjimky na vertikální distribuční dohodu bylo dle § 4 odst. 1 písm. a) vyhlášky Úřadu, že podíl dodavatele na trhu daného zboží

nepřesahuje 30%. Vyhláška Úřadu dále v § 5 obsahovala výčet omezení, jejichž přítomnost ve vertikální dohodě neumožňovala účastníkům dohody využít obecné výjimky ze zákazu dohod. Podle § 5 odst. 1 písm. a) vyhlášky Úřadu nebylo možno obecnou výjimku aplikovat na vertikální dohody omezující odběratele v určování cen zboží pro jeho další prodej, omezující území nebo okruh osob, kterým mohl odběratel dále prodávat zboží tvořící předmět dohody. To se netýkalo omezení prodeje členů, kteří působili v rámci selektivního distribučního systému, odběratelům, kteří působili mimo tento systém. Dále nebylo možno obecnou výjimku aplikovat na dohody omezující odběratele, kteří působili v rámci selektivního distribučního systému, ve vzájemných dodávkách zboží tvořícího předmět dohody, dohody obsahující závazek nekonkurovat přesahující dobu 5 let, a další.

Za jedny z nejnebezpečnějších dohod jsou obecně považovány dohody o cenách. Jejich cílem bývá u vertikálních dohod stanovení ceny (a to jak pevné, tak minimální) pro konečného spotřebitele pro navazující prodej. Výsledkem cenových dohod je potlačení či úplná ztráta konkurence způsobená nemožností volit mezi soutěžiteli podle ceny jimi prodávaného zboží. Ve vertikálním vztahu dochází k eliminaci konkurenčních vztahů na navazujícím stupni distribuce, tedy u odběratelů, kteří by zboží při jeho dalším prodeji mohli prodávat za odlišné ceny a tím si konkurovat. Vzhledem k tomu, že se v případě cenových dohod jedná o tzv. tvrdé kartely, bylo by možné použít výjimku dle vyhlášky Úřadu pouze pro tam stanovené případy určení ceny, které se týkají nezávazného doporučení ceny, případně stanovení maximální ceny. V případě účastníků řízení ovšem došlo k uzavření dohod o určení cen (v jednom případě cen minimálních), čímž byla narušena hospodářská soutěž na daném relevantním trhu. V řízení bylo prokázáno, že nejméně dva ze tří distributorů společností EXCOR – ZERUST dodržovali ve většině svých obchodních případů ceny stanovené společností EXCOR - ZERUST. Vzhledem ke zjištěnému podílu společnosti EXCOR - ZERUST na vymezeném relevantním trhu (viz výše) se negativní dopad jednání účastníků řízení na relevantním trhu též projevil, i když jej lze obtížně přesně konkretizovat.

ZOHS stanoví jako samostatný typ zakázaných dohod rovněž dohody o rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů. Tyto jsou charakterizovány tím, že si určitý počet soutěžitelů působících na jednom relevantním trhu rozdělí své odběratele či dodavatele, a to jak existující, tak i potenciální. Toto jednání může mít negativní dopad jak na odběratele, resp. dodavatele účastníků dohod, tak i na další soutěžitele na daném relevantním trhu. U vertikálních vztahů jsou negativní účinky zakázaných dohod tohoto typu tím vyšší, čím vyšší je počet stejných dohod, které jsou uzavřeny mezi týměž dodavatelem a více odběrateli, tak jak je tomu i v případě účastníků správního řízení č.j. S 19/03. Závazkem vzájemného nezasahování do přímých obchodních aktivit mezi účastníky správního řízení č.j. S 19/03 došlo k omezení hospodářské soutěže mezi společnostmi EXCOR - ZERUST a jejími distributory, a to i při usilování o konečné zákazníky. Tento závazek rovněž ve svém důsledku vedl k omezení konečných zákazníků ve volbě dodavatele antikoročních produktů ZERUST.

Dohody narušující soutěž lze potom spatřovat i v dalším závazku uzavřeném mezi účastníky tohoto správního řízení, a sice v zákazu kupujícího prodávat výrobky konečným zákazníkům, o kterých byl prodávajícím informován, že jsou v prodlení s platbou. Tímto zákazem byli kupující, resp. distributoři výrobků ZERUST omezováni ohledně osob, kterým mohou tyto výrobky dále dodávat. Rozhodnutí o tom, zda distributor dodá dané zboží konečnému zákazníkovi, který byl či je v prodlení s platbou jinému distributorovi, přísluší pouze distributorovi samotnému, neboť záleží pouze na jeho obchodní strategii, do které dodavateli nepřísluší zasahovat. Tento závazek distributorů je tak z hlediska hospodářské soutěže omezením práva distributora ve výběru konečných zákazníků, kterým bude dodávat.

V případě distribučních dohod existují i tzv. dohody o selektivní distribuci. Omezení počtu distributorů se u dohod o selektivní distribuci řídí kritérii pro selekci, která jsou ovlivněna především povahou výrobků. Omezení dalšího prodeje se v tomto případě týká omezení veškerých prodejů neautorizovaným distributorům. Selektivní distribuce se téměř vždy používá při distribuci značkových finálních výrobků. Ani v rámci selektivní distribuční sítě však nesmí být jak dle vyhlášky Úřadu, tak dle Oznámení Evropské komise, Pokyny k používání vertikálních omezení (2000/C291/01), předmětem dohod zákazů či omezení aktivního a pasivního prodeje smluvních výrobků mezi vybranými distributory. Vybraným distributorům musí být ponechána možnost volného nákupu smluvních výrobků u jiných schválených distributorů v rámci distribuční sítě. Smlouvy mezi účastníky tohoto správního řízení, ačkoliv se v případě výrobků ZERUST jedná o selektivní distribuční systém, obsahovaly právě tento se selektivním distribučním systémem neslučitelný závazek, aniž byla distributorům ponechána možnost prodávat výrobky ZERUST jiným, společností EXCOR - ZERUST schváleným distributorům (kromě společností TART, neboť ve Smlouvě mezi touto společností a společností EXCOR - ZERUST bylo výslovně stanoveno, že se tento závazek nevztahuje na distributory schválené společností EXCOR - ZERUST).

Dohody o nákupu jedné značky zpravidla obsahují závazek kupujícího nenakupovat, dále neprodávat či nezpracovávat konkurenční zboží či služby. Případná rizika pro hospodářskou soutěž na příslušném relevantním trhu spočívají v uzavření trhu konkurenčním dodavatelům a potencionálním dodavatelům, usnadnění vzniku protisoutěžních praktik mezi dodavateli v případě kumulativního využívání a rovněž potlačení soutěže mezi značkami, prodává – li kupující zároveň konečným spotřebitelům. Tento závazek v případě vertikálních dohod podléhal dle vyhlášky Úřadu vynětí ze zákazu dohod, pokud podíl dodavatele na relevantním trhu nepřesahuje 30% a zákaz soutěžit je omezen na dobu maximálně 5 let. Postavení dodavatele na daném relevantním trhu je důležité zejména z toho důvodu, že čím větší část jeho prodeje se uskutečňuje na základě nákupu jedné značky, tím výrazněji se projeví uzavření trhu. Účastníci správního řízení č.j. S 19/03 uzavřeli ve svých Smlouvách právě takové závazky. Přestože se distributoři vyjádřili v tom smyslu, že neměli zájem prodávat zboží konkurující smluvním výrobkům, byly tyto závazky způsobily výše uvedeným způsobem narušit hospodářskou soutěž na relevantním trhu antikoročních produktů obsahujících vypařovací inhibitory koroze, a to zejména s přihlédnutím k podílu dodavatele na tomto relevantním trhu, který nebylo možné podřadit ani pod hranici stanovenou v § 6 odst. 1 zákona ani pod podmínky stanovené vyhláškou Úřadu.

Závěr

Úřad dospěl na základě zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech k závěru, že uzavřením Smlouvy o výhradním prodeji se účastníci tohoto správního řízení dopustili porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, a to v období od 1.1.1998 do 30.6.2001, a § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, a to od 1.7.2001 do 31.12.2002, resp. 6.1.2003. Na základě výše uvedeného rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno v bodech I –III výroku rozhodnutí.

Vyjádření účastníků řízení k podkladům pro rozhodnutí

V souladu s § 33 odst. 2 správního řádu, bylo účastníkům řízení umožněno ve dnech 1.3. 2006 a 2.3.2006 seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Možnosti seznámit se se

spisovou dokumentací využila pouze jednatelka účastníka řízení EXCOR - ZERUST, která k podkladům pro vydání rozhodnutí neměla připomínek.

Rozhodovací praxe Evropských společenství

Úřad při hodnocení uvedených dohod přihlédl i k rozhodovací praxi Evropské komise. Zásadním ustanovením Smlouvy o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva o ES“) pro postup Evropské komise v oblasti posuzování dohod narušujících soutěž je článek 81 odst. 1 Smlouvy o ES, dle kterého se společným trhem jsou neslučitelné a proto zakázané veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podnikatelů a sladěné postupy, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení soutěže na společném trhu, zejména ty, které přímo nebo nepřímo určují nákupní ceny anebo jiné podmínky.

Možnost omezit distributora při stanovení jeho prodejních cen zboží pro další odběratele není ani zahrnuta v Nařízení Komise č. 2790/1999 ze dne 22.12.1999 o použití odst. 3 Smlouvy o založení ES na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (dále jen „nařízení o blokových výjimkách“). Rovněž Oznámení Komise pro dohody zanedbatelného významu (Official Journal C 368 ze dne 22.12.2001) uvádí, že aplikovatelnost čl. 81 odst. 1 Amsterodamské smlouvy nemůže být vyloučena pro vertikální dohody uzavřené s cílem stanovit prodejní ceny, a to ani při splnění kritérií *de minimis* zde stanovených.

Dohody o určování prodejních cen (tzv. resale price maintenance) pro další odběratele jsou jak Evropskou komisí, tak i Soudním dvorem vnímány jako závažné porušení ustanovení čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES, a to bez možnosti udělení individuální výjimky. V rozhodovací praxi Evropské komise je jakýkoli zásah do svobodného obchodního rozhodování distributora v oblasti určování jeho prodejních cen považován za porušení soutěžních pravidel. V této souvislosti je možno uvést z rozhodovací praxe Evropské komise případ Telefunken (rozhodnutí Komise 82/267/EEC/DO 267), který se týkal cenových dohod mezi soutěžiteli. Ve smlouvách uzavřených mezi společností Telefunken a dalšími distributory bylo zjištěno a prokázáno ustanovení, které nepřímo určovalo prodejní ceny těchto distributorů. Uvedené jednání společnosti Telefunken bylo posouzeno podle zmíněného článku 81 odst. 1 jako zakázaná dohoda a byla mu za něj uložena pokuta.

K obdobnému závěru dospěla Komise v rozhodnutí v případě Symform (Official Journal L 47, 18.2.1997), kdy bylo této společnosti prokázáno omezování soutěžní svobody distributorům určováním jejich prodejních cen a kde byla také uložena pokuta.

Důvody neuložení pokuty

Úřad se dle § 22 a násl. ZOHS zabýval posouzením případu i z pohledu možného uložení pokuty jednotlivým účastníkům řízení. Jak je již uvedeno ve výroku rozhodnutí, Úřad dospěl k závěru, že jednáním účastníků řízení k porušení zákona došlo, byť se ve správním řízení nepodařilo plně prokázat konkrétní dopady protisoutěžních ujednání obsažených v posuzovaných Smlouvách s distributory. Již samotné zakotvení ve výroku uvedených protisoutěžních ujednání do těchto Smluv je však porušením zákona.

Účastníci řízení již dne 6.1.2003, tedy ještě před zahájením správního řízení, v době, kdy Úřad ve věci prováděl předběžné šetření, po vzájemné dohodě ukončili platnost všech Smluv, které obsahovaly protisoutěžní ujednání, čímž byl ihned ukončen protiprávní stav.

S ohledem na přístup účastníků řízení k řešení případu a minimalizaci možných škodlivých následků protisoutěžních ujednání obsažených ve Smlouvách dospěl Úřad v daném případě k závěru, že nepřistoupí k uložení pokuty účastníkům řízení, neboť k naplnění účelu zákona v daném případě postačí projednání případu před Úřadem a konstatování porušení zákona v rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podle § 61 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Ing. Monika Kučerová
ředitelka
Sekce ochrany hospodářské soutěže II

Rozhodnutí obdrží:

JUDr. David Weinhold, Ph.D.
advokát
AK Weinhold Legal, v.o.s.
Karlovo nám. 10
120 00 Praha 2

SERVISBAL OBALY s.r.o.
Na Poříčí 661
518 01 Dobruška

Ing. Roman Hoferek
Na Žižkově 280/8
725 27 Ostrava 27

TART, s.r.o.
Vinohradská 366/91
618 00 Brno